

EM2017-87

16. Nov. 2017

Michael Rosing

Løsgænger

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2017 om fiskeri.
(Naalakkersuisoq for Fiskeri og Fangst)

Jeg blev for et par dage siden spurgt om der er noget godt i den nye fiskerilov som vi behandler nu. Svaret er ja. Princippet om at rederier der deltager i forsøgsfiskeri får en 3 års eksklusivitet på det fiskeri de her fundet er en rigtig god ide. Det giver et incitament til at finde ny fiskerier uanset om det gælder nye arter eller nye fiske områder. Eftersom det er noget jeg selv har talt for flere gange kan jeg kun være enig i den del af forslaget.

Resten af forslaget er jeg i store træk uenig i. Fiskeriet er et erhverv som så mange andre og har det til fælles med andre erhverv at stabile rammebetingelser er en forudsætning for en stabil indtjening. Rammebetingelserne for fiskerierhvervet er alt andet end stabile. I mange år har vi overfisket på mange af vores bestande med tilhørende kollaps af fiskeriet. I flere fiskerier har antallet af fiskere fået lov til at stige uhindret. Og nu foreslås det at de kvoter som mange baserer deres fiskeri på skal kunne fratages dem.

Lovforslaget indeholder flere forskellige områder hvor kvoter kan enten blive frataget et fartøj eller hvor rederen tvinges til at sælge dem. Det er muligt at en ny måde at opgøre ejerandele på bygger på et mere retfærdigt princip men det ændrer ikke på at de rederier som bliver berørt har opkøbt kvoter og andele i andre selskaber i den tro at det ville kunne beholde dem.

50-50 ordningen er endnu et eksempel på det samme. Den fordeling der er gældende i dag er et resultat af en forhandling imellem fiskeriets aktører. At omfordele kvoterne på så løst et grundlag er ganske enkelt uacceptabelt.

Den tredje kvote ændring er et forslag om at Inatsisartut skal kunne lovgive om en tilbagetrækning af rejelicenser med et 5 års varsel. Det er heller ikke en acceptabel måde at gøre tingene på. Fiskeri er ikke længere et spørgsmål om at købe en jolle og en langeline. Et moderne konkurrencedygtigt fiskeri kræver store og langsigtede investeringer i såvel produktionsudstyr som i markedsføring. Hvis det tager 20 år at afskrive en trawler og mange år at opbygge et marked, så vil en kvote der kan opsiges på 5 år ikke kunne bruges som sikkerhed overfor bankerne.

Fiskeriet er vores suverænt største erhverv. Disse foreslåede ændringer i de basale vilkår for fiskeriet skaber en utryghed som rækker langt ud over fiskeriet. Det er et spørgsmål om man kan stole på Grønland eller ej. Ikke alene giver disse foreslåede ændringer et direkte tab til landet, både i indtjening og i form af et muligt søgsmål i milliard klassen. De giver alle der ønsker at investere i eller handle med Grønland, grund til at tvivle på at de grundlæggende rammebetingelser vil blive ved med at være de samme.

Jeg kan derfor kun indstille nærværende lovforslag til forkastelse.